

1700-ԱՄՅԱԿԻՆ ԸՆԴԱՌԱՋ

«ՀԱՎԱՏՔ ԵՎ ԺԱՌԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ»

(բարեկարգման աշխատանքներ Հայաստանի և Արցախի վանքերի և պատմական հուշարձանների շրջակայքում)

Օրերս ավելացավ իր բնույթով յուրօրինակ ու միևնույն ժամանակ հիշարժան մի միջոցառում ևս, որի նախաձեռնողը 1700-ամյակի գրասենյակի վարիչ-քարտուղար Գերաշնորհ Տ. Սեսրոպ արքեպս. Աշոյանն էր, իսկ հովանավորները Ամերիկայում ապրող մեր հայրենակիցներն էին՝ տեր և տիկին Գալուստ Սողոյանը, տեր և տիկին Մայրո Դերին Սաչակլյանը, պրն. Նազարեթ Գևոյանը և տեր և տիկին Դարոթ Աղավյանը։ Այն կրում էր «Հավատք և ժառանգություն» կարգախոսը և նպատակ ուներ ընդգրկել հատկապես մատաղ սերնդին, որը ժառանգորդն է մեր հավատի, եկեղեցու և մշակույթի...

Թվում էր, թե ծրագիրը պարզ է. դպրոցականների և ուսանողների ուժերով մաքրել ու բարեկարգել Հայաստանի և Արցախի ավելի քան հարյուր վանքերը և բազմաթիվ պատմական հուշարձաններն ու նրանց շրջակայքը։ Սակայն միջոցառման կազմակերպիչները՝ 1700-ամյակի գրասենյակը, Մշակույթի, երիտասարդության և սպորտի, Գիտության ու կրթության, ինչպես նաև Բնապահպանության նախարարությունները, Համազգային սկսնակական կազմակերպությունը (ՀՍՍԿ) առավել մեծ պատասխանատվությամբ էին մոտեցել ամիսներ տևած կազմակերպական աշխատանքներին։ Նրանց նպատակն էր, որ պատանիներն ու երիտասարդներն աշխատելուց բացի ծանոթանային Հայ եկեղեցու պատմությանը, ծիսակարգին, ավանդություններին, աստվածաշնչյան պատումներին, հոգևոր և հայրենասիրական երգերին։

Այդ նպատակով 1700-ամյակի գրասենյակը տպագրել և միջոցառման մասնակիցներին էր բաժանել հոգևոր և հայրենասիրական երգերի երգարան։ Նրանք ստացան նաև 1700-ամյակի խորհրդանշանով շապիկներ։ Այս պատանիների ուժերով երկու օրվա ընթացքում՝ մայիսի 1-ին և 2-ին, բարեկարգվեցին Արցախի և Հայաստանի վանքերի և պատմական հուշարձանների շրջակայքը, իսկ այդ աշխատանքներին մասնակցեցին ավելի քան 12 հազար պատանիներ ու երիտասարդներ, ինչպես նաև 500 գինձառայողներ։

Միջոցառումը ինքնատիպ էր նաև մի այլ առանձնահատկությամբ։ Դրան մասնակցողները աշխատանքների կազմակերպման համար նախատեսված հիմնադրամին մոծեել էին խորհրդանշական մի գումար, և դրանով առավել բարձրացել էր նրանց պատասխանատվությունը։ Դաստիարակչական նշանակություն ունեցող այս երևույթը նորույթ էր մեզ համար և, չնայած ոմանց մտավախություններին, արդարացրեց իրեն։ Մասնակից պատանիները գոհ էին, որ նման փոքրիկ մոծումներով ներդրում ունեցան իրենց իսկ՝ հայրենամկեր այդ գործին։

Այս ընթացքում կազմակերպվեցին նաև մշակութային միջոցառումներ.

որին մասնակցեցին ոչ միայն մարզերում գործող ինքնագործ խմբեր, այլ նաև այս միջոցառմանը մասնակցող շնորհալիներ: Իսկ ուշ երեկոյան վառվեցին խաղուկները, որոնց շուրջը տեղի ունեցան հետաքրքիր զրույցներ, հանդիպումներ, նոր ծանոթություններ:

Ասեմը նաև, որ բոլոր վանքերում հոգևոր դասի ներկայացուցիչները կազմակերպեցին կրոնական թեմաներով դասախոսություններ, ներկայացրեցին եկեղեցիների ստեղծման պատմությունն ու դարերի ընթացքում ծավալած գործունեությունը: Աշխատելուց բացի պատանիներն ու երիտասարդները ներկա եղան եկեղեցական տարբեր արարողությունների:

Երբ ավարտվեցին «Չավատը և ժառանգություն» կարգախոսով նախատեսված երկօրյա աշխատանքները և ամփոփվեցին արդյունքները, նախաձեռնության հեղինակ Սրբազան Չալոյը՝ Մեսրոպ արքեպս. Աշճյանը, գնահատելով միջոցառման մասնակիցների, նրանց ուսուցիչների, խմբի ղեկավարների, ինչպես նաև աշխատանքների կազմակերպմանը օժանդակած նախարարությունների աշխատանքը, հատկապես նշեց. «Այս պատանիներն ու երիտասարդները ոչ միայն աշխատեցին, այլ նաև եկեղեցուց սիրո, հավատի, միաբանության պատգամ ստացան, որը իրենք էլ, հուսով եմ, տարածելու են ամենուր՝ իրենց բնակավայրում, ընտանիքում, կրթօջախում...»

Իսկ հոգիներն իրենց նորոգվելու են և բոլորն էլ ապրելու են նորովի՝ իբրև ճշմարիտ տներն ու ժառանգները մեր հավատի, եկեղեցու, մշակույթի...»:

ՅԼՈՐԱ ԿԱՐԱՄՅԱՆ